

ČESKÁ KOMORA
ARCHITEKTŮ

Vážený pan
JUDr. František Severin
vedoucí právního oddělení
Biskupství brněnské
Petrov 8
Brno
601 43

V Praze dne 1. března 2012
Č.j.: 478-2012 JS/TC

Vážený pane doktore,

děkujeme za Váš dopis z 24. února 2012 a dáváme Vám za pravdu, pokud jde o adresnost jednající osoby. Uvádíte správně, že subjektem, jemuž mělo být adresováno, je Biskupství brněnské, nikoliv osoba generálního vikáře. Potud musíme být s vámi zajedno. Omlouváme se za nedopatření, které je třeba chápat spíše jak stylistickou chybu, pramenící z malé zkušenosti styku s církevní institucí. Příště si jistě dáme pozor, abychom se podobného nedopatření nedopouštěli.

Je třeba to vzít i tak, že Komora měla v zájmu vyzoomět odpovědnou osobu při současně plném vědomí, že Biskupství brněnskému žádnou povinnost uložit nemůže ani nechce - má však za dobré upozornit zodpovědné osoby, že autorizované osoby takové povinnosti podléhají. Chystali jsme se napsat panu biskupovi, generálnímu vikáři i panu faráři lidské zdvořilostní dopisy, které měly za cíl celou situaci uvolnit, protože první přípis byl stroze úřední a jinak ani nemůže být. Váš dopis naše záměry předešel a myslíme si, že v mnohém situaci uvolňuje, protože nastoluje komunikativní prostředí. Budeme se snažit této situace využít.

Dáváme Vám také zcela za pravdu, že řády České komory architektů (dále jen Komora) jako tzv. jiné právní normy (podzákoné právní normy) nemohou zavazovat třetí osoby mimo jurisdikci Komory a ukládat jim povinnosti. To také nečiní, o tom není a nikdy nebylo sebemenšího sporu, není v tom cokoli třeba vysvětlovat a Komora si je toho faktu velmi dobře vědoma a nikdy se ani nesnažila z toho právního prostředí vybočit.

Další (a do nemalé míry související) věcí je fakt, že autorizované osoby jsou v plné jurisdikci Komory a to zcela legitimně dle jejich řádů jako *secundum legem* na základě 1. ústavního zmocnění – Čl. 26 odst. (2) LPS 2. zákonná zmocnění dle *lex specialis* ZvpAIT 360/1992 Sb. § 23 odst. (6) písmeno i), respektive je nutno jako mezistupeň a související právní normu vnímat též StZ 183/2006 Sb. , § 158 (u předchozího zákona bylo totožné ustanovení § 46a). Komora také při vymáhání povinností uložených řády plně dbá ústavních svobod, zaručuje standardy principu spravedlivého procesu a také je v praxi plní. Úkony Komory, kdy je rozhodováno o právech a povinnostech autorizovaných osob, podléhají také soudnímu přezkumu správním soudnictvím a Komora si je toho plně vědoma a jedná dle toho.

Autorizované osoby jsou zavázány být plně poslušné řádů veřejnoprávního subjektu, který je pověřen spravovat záležitosti výkonu povolání autorizovaných architektů. Snad není potřeba zdůrazňovat, že Komora není spolkem, ale orgánem veřejné správy, který tyto činnosti nečiní „naschvál“, ale ve prospěch a pro dosažení veřejného zájmu.¹

¹ K této otázce existuje hojná judikatura jak Ústavního soudu, tak Nejvyššího správního soudu. ČKA se vedle toho vždy snažila poučit z autoritativní literatury a to Jiří Hanuš: *Právní argumentace nebo svévole*. Praha Beck 2008 – tam zejména strana 80-86 a Petr Svoboda: *Ústavní základy správního procesu*. Praha Linde 2007

Ačkoliv vnitřní normativy Komor (nebo i jiných subjektů veřejného práva) nezavazují třetí subjekty, přece na ně nepřímo působí. Chce-li nebo potřebuje-li někdo využít služeb určitého specifického povolání, měl by mít na zřeteli, jak je výkon tohoto povolání právně (dovolím si zdvořile podotknout, že zcela legitimně) zakotven a učinit svůj proces co nejlépe průchodným a s co nejméně riziky jak sobě, tak všem účastným. Není na tom nic mimořádného, většina podzákonných norem se týká jen nějak vymezeného pole (ať již teritoriálně, funkčně nebo výčtem povinných osob či subjektů) a přesto nepřímo dopadá i na ostatní, pokud se dostanou do situace, kdy jsou do chodu vymezené agendy zapojeni. Tedy nikoliv povinnost, ale platnost právního řádu jako ústrojného celku, zdravý rozum a přirozený ohled na normativy platné ve vymezeném poli jsou pro řešení situace důležité.

Dovolte prosím, abychom Vás také zdvořile ubezpečili, že ony vzpomínané normy nevznikají jenom izolovaně (nebo snad „nahodile“) podle práva (*secundum legem*), ale jsou plně harmonizovány s českým právním řádem a to jak po stránce funkční a procesní, ale zejména i po stránce obsahové. Všechny jsou vždy konzultovány s příslušnými subjekty, zejména pak s Legislativní radou vlády i v poslanecké sněmovně a legislativním odborem ministerstva pro místní rozvoj. K poslední dokonale harmonizaci pak došlo na počátku minulého roku a proces se týkal jen úplných drobností či spíše dovyjasnění, která vyloučila jakékoliv pochyby v příslušných ustanovení.

Rádi bychom zdvořile poznamenali, že normy (řády), které upravují soutěže u nás, nejsou „kapricem“ Komory ani žádnou místní originalitou, ale jsou plně kompatibilní s obdobnými řády ve všech vyspělých zemích. Vycházejí z jednoho kořene a jsou téměř totožné, podobně univerzálně platné jsou např. dopravní předpisy. Ostatně si myslíme, že netřeba chodit k příměru daleko, vždyť sama katolická církev ať již podle názvu či praxe, zná sama nejlépe univerzalitu práva a norem v různých společnostech a státech a sdílí potřebu jejich přenositelnosti. Univerzálnost řádů upravujících architektonické soutěže je dána povahou věci a mnohaletým vývojem a soustavnou tradicí za posledních 160 let.

Pohlédneme-li do našeho přípisu, **není v něm ani náznak či pokus uložit nějakou povinnost Biskupství brněnskému**, ale obsahuje uvědomění o nálezů a také stanovuje, že se nález týká architektů, respektive jen autorizovaných osob, které by měly nebo mohly být účastníky oné soutěže. Dovolte prosím ještě upozornění, že by se to mohlo týkat i osob zahraničních na základě účinné součinnosti Komor, zejména mezi státy EU.

Soutěž sama sice nemusí být omezena jen na autorizované osoby, ale s ohledem na nepochybný zájem zadat projektů práce po soutěži, je třeba mít na paměti, že tyto práce lze zadat jen a pouze autorizovaným osobám vedeným v seznamech České komory architektů nebo České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a řády vymezující projektční činnost jsou téměř totožné.

K uspořádání soutěže je plným suverénem její vypisovatel, je však – a to především ve vlastním zájmu – povinen přihlídnout k okolnostem, které to právně vymezují, chce-li dosáhnout účasti osob, které jsou zcela právoplatně vázány specifickým právním rámcem. Jde zde ale především o zájem vypisovatele samotného.

Jak jsme již naznačili – soutěžní řády jsou koncipovány tak, aby umožnily (v rámci reality) co nejučinnější a nejlépe vyžitelné soutěže. Aby bylo možné se přiblížit potřebnému cíli a najít co možná nejlepší návrh. Věc, která tomu vychází co nejvíce vstříc, je co největší účast. Aby se tak pravděpodobně stalo, je nezbytné vytvořit co možná nejférovější prostředí a vytvořit právní jistoty, jak pro vypisovatele tak i pro soutěžící, kteří „přicházejí se svou kůží na trh“. Věřte prosím, že pole možných soutěžících je velmi senzitivním skupenstvím, které věrně reaguje na správnost či nesprávnost procesu. Vedle toho ale existuje suma nepozorných, zaneprázdněných nebo v nouzi, kteří by byli ochotni – třeba i ke své újmě – účastnit se něčeho, co by je později mohlo poškodit a vyvolat zbytečné spory.

Komora je zde od toho, aby preventivně prosazením (nebo spíše uplatněním) osvědčených a civilizovaných norem, prospěla všem účastným, přiblížila se harmonizaci vztahů a to jak v zájmu vypisovatelů, tak i soutěžících a nakonec i vlastnímu poslání. Na půdě Komory se soustřeďují hojné informace odborného, právního rázu i o pohybu společenských vztahů, které se této problematiky týkají. Sahají jak hluboko do historie, široko do současnosti a opírají se o čilou mezinárodní rozpravu, výměnu informací a třibení poznatků. Snažíme se také, abychom využili těch nejlepších teoretických poznatků. Jistě máte podobné zkušenost a probíhají podobné procesy na poli, které jste povolání spravovat Vy.

Abychom netápali jen ve svých představách, snažíme se po léta kultivovat právní i odborné vědomí o soutěžích a to především pořádáním symposií a konferencí nebo účastí na těch, které pořádají jiní. Máme vynikající možnost porovnávat tradici i praxi, především ve státech Evropské unie, ale nejen zde. Máme znamenitou příležitost tříbit tuto problematiku na půdě ACE, což je evropský svaz profesních Komor spolupracující s Evropskou komisí. Aktuálně je dokončována publikace mapující tuto problematiku velmi podrobně.

Ještě prosím dovolte, abychom se zastavili u citace a poznámky v odstavci 4 Vašeho přípisu, kdy je citováno ze zákona ZvpAIT. Ano je naprosto pravda, že máme spolupracovat s vypisovateli soutěží, zákon nám ale také ukládá povinnost bránit soutěžím neregulérním. Pokud jde o onu předpokládanou spolupráci, pak nezbývá než říci, že dosud nebyla možná, neb jsme se o soutěži dozvěděli teprve, když již byla (jako hotová) veřejně a masivně vyhlášena. Dozvěděli jsme se o ní z médií, aniž bychom dříve měli třeba jen potuchu o její přípravě. Proto nemohla být žádná jednání mezi námi vedena, když jeden subjekt možných jednání (Komora) neměl ani ponětí, co je připravováno. Na přímý dotaz jednoho z deníků jsme nemohli konstatovat, než že je soutěž neregulérní.

Nestačí se jen normou inspirovat, některé její části jsou velmi významné a celá norma pro autorizované osoby zavazující.

Ale aby nedošlo k nedorozumění nebo aby se na Vaší straně nerozvíjely zbytečné obavy, Komora nezasahuje vypisovatelům soutěží do obsahu úkolu který chtějí soutěží rozhodnout. Stejně tak nevnučuje žádné jmenovité složení porot. To je opravdu doména vypisovatele. Prosím přijměte naše ujištění, že všechno konání Komory ve věci soutěží se snaží být silně prosoutěžní. Podporujeme takové postupy a procesy (parametry), které vedou k co největší účasti v soutěži a pokud možno k co nejkvalitnějšímu složení účastníků. Praxe tento výrok jednoznačně potvrzuje. Také se naše jednání snaží předejít sporům nebo alespoň minimalizovat taková rizika. Taková strategie je nejen ku prospěchu vypisovatelů a věci samé, ale zvyšuje naději na co největší účast a na co nejlepší výsledek.

Problematika je složitější, než jsme byli schopni v již tak obširném vysvětlení popsat. Doufáme ale, že ale tento přípis bude východiskem k jednání, která by mohla vést k řádně vypsání soutěží, která farmému společenství přinese co nejlepší výsledek.

V těchto souvislostech prosím berte náš dopis, že nebyl uložením povinnosti Biskupství brněnskému ani církvi jako takové, ale urgentním oznámením o nález, který Komora v rámci svým povinností učinila a učinit musela. A toto oznámení plně dopadá na osoby, které by přicházely v úvahu jako soutěžící. Není to nakonec ničím jiným než výzvou k jednání, v které doufáme. Dynamika procesu byla velmi náhlá, protože se media naléhavě dotazovala a potřebovala odpověď v řádu hodin.

Přijměte prosím naše ujištění plné ochoty k jednáním v zájmu výsledku soutěže.

Vážený pane doktore, zůstáváme v úctě a v naději v náležitě ustrojení soutěže

S pozdravem

Ing. Tamara Čuříková
ředitelka Kanceláře
České komory architektů